

ریاست جمهوری بوش چگونه به پایان می‌رسد؟

یاشار امینی

معمولا هنگامی که دوران ریاست جمهوری یک رئیس جمهور در هر کشوری رو به اتمام است مطبوعات و رسانه‌های آن کشور در گزارش‌ها و برنامه‌هایی سعی در تحلیل عملکرد آن رئیس جمهور طی دوران ریاست جمهوری اش می‌کنند. جرج بوش رئیس جمهور آمریکا نیز از این قاعده مستثنا نیست و در حالیکه اکثر مطبوعات و شبکه‌های تلویزیونی آمریکا بر روی برنامه‌های تبلیغاتی و سخنرانی‌های نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری متمرکز شده‌اند تبدیل به سوژه‌ای برای گزارش هفته‌نامه "اکونومیست" شده است. آنچه در ادامه

توجهی کاخ سفید را ترک کند؟ این موضوع از آنجایی حایز اهمیت است که تعداد کمی از روسای جمهوری که تاکنون با به کاخ سفید گذاشته‌اند شانس این را داشته‌اند که دوران خوشی را در سال آخر ریاست جمهوری شان تجربه کنند. اما

می‌خوانید گزارشی است که این مجله در خصوص آخرین سال ریاست جمهوری بوش منتشر کرده است. آیا جرج بوش، رئیس جمهور آمریکا می‌تواند قبل از پایان آخرین سال دوران ریاست جمهوری اش با دستاورد قابل

پر خرج‌ترین انتخابات جهان

گروه بین‌المللی

آن در انتخابات پیشین به اثبات رسیده است و معمولا نامزدی به پیروزی نهایی دست یافته است که از این نظر نسبت به رقبای خود پیشی گرفته باشد. خوش اقبال‌ترین نامزدهای انتخاباتی آمریکا از این حیث هیلاری کلینتون و باراک اوباما بوده‌اند. بر اساس برخی از گزارش‌ها این دو تن طی سال ۲۰۰۷ توانستند روی هم ۲۰۰ میلیون دلار کمک مالی جذب کنند. این در حالی است که برخی دیگر از نامزدها نظیر هاگابی جمهوری خواه تاکنون فقط توانسته است ۱۰ میلیون دلار از دست و دلبازی اهداکنندگان را در حساب خود داشته باشد.

هزینه مبارزه انتخاباتی

اهمیت مسایل مالی در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا طی چند دهه‌ی اخیر آن چنان افزایش یافته که همواره پس از پایان هر انتخابات، بحث و جنجال‌های فراوان در خصوص تخلفات مالی از سوی رقیب علیه یکدیگر مطرح می‌شود. تاپیش از رسوایی "واترگیت" در اوایل دهه ۱۹۷۰ نظارت چندانی بر عملکرد مالی احزاب و نحوه جذب کمک‌ها صورت نمی‌گرفت. هر حزب بر اساس پایگاه اجتماعی خود و حامیانش به جمع‌آوری پول برای پرداخت هزینه‌های انتخاباتی می‌پرداخت و در این راه نیز حتی به اعمال فشار، تهدید و باج‌خواهی نیز متوسل می‌شد. افشای رسوایی واترگیت در اوایل دهه ۱۹۷۰ ضرورت نظارت دقیق‌تر بر عمل کرد مالی احزاب در جریان انتخابات را مطرح کرد. در ماجرای واترگیت اطرافیان

در سال‌های اخیر هزینه انجام امور تبلیغاتی برای انتخابات ریاست جمهوری در آمریکا افزایش چشمگیری داشته است. بر اساس برخی از گزارش‌ها در صورتی که نامزدهای انتخابات ۲۰۰۸ آمریکا بر همین منوال برای تبلیغات خود هزینه کنند، جمع هزینه مبارزات انتخاباتی نامزدهای دموکرات و جمهوری خواه که شامل هزینه انتخابات مقدماتی، کمیسیون‌های حزبی و انتخابات عمومی است، رقمی یک میلیارد دلاری خواهد شد که تقریبا بیش از دو برابر هزینه تبلیغاتی نامزدها در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۰ است. این هزینه برای سال ۲۰۰۴ در حدود ۶۹۳ میلیون دلار به ثبت رسیده است. بدین ترتیب رقابت سال جاری میلادی برای جایگزینی جورج بوش در کاخ سفید را باید پر هزینه‌ترین رقابت از این دست در تاریخ آمریکا دانست.

روزنامه معتبر نیویورک تایمز در گزارشی تخمین زده است که ۶ بازیگر اصلی میدان رقابت سال ۲۰۰۸ تاکنون موفق به کسب ۴۰۰ میلیون دلار کمک مالی برای فعالیت‌های حزبی و تبلیغاتی خود شده‌اند که از این میزان تاکنون ۸۰ درصد آن صرف امور مربوط به این فعالیت‌ها شده است. بر اساس برخی برآوردها رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۰۸ آمریکا برای ورود به کاخ سفید پر هزینه‌ترین انتخابات از نوع خود در تاریخ این کشور محسوب می‌شود. امور تبلیغاتی بخش عمده هزینه‌ها را به خود اختصاص می‌دهند و نتیجه انتخابات نیز به شدت وابسته به این هزینه‌ها و البته استراتژی موثر تبلیغی است. با این حال بسیاری از آگاهان سیاسی معتقدند که از میان این نامزدها فقط می‌توان روی آنهایی حساب کرد که تاکنون توانسته‌اند بودجه زیادتری را برای هزینه‌های تبلیغاتی خود جمع‌آوری کنند. این واقعیتی است که بارها صحت

سال ریاست جمهوری اش و به خاطر قصور ورزیدن در پیوستن به متفقین در جریان جنگ جهانی اول توسط مردم آمریکا تحقیر و توسط آنها سلب صلاحیت شد. "وایت آیزنهاور" نیز در آخرین سال حضورش در کاخ سفید از امراض چندگانه اش و عملیات موفقیت آمیز اتحاد جماهیر شوروی در پرتاب ماهواره های سر نشین دار به فضا رنج می برد. این در حالی است که رونالد ریگان و بیل کلینتون نیز در سال های آخر ریاست جمهوری شان به ترتیب گرفتار قرار داد ایران کنترا و رسوایی اخلاقی ارتباط عشقی با "مونیکا لوبنسکی" شدند. اما جرج بوش چگونه دوران ریاست جمهوری خودش را به پایان خواهد رساند؟

احتمالا بوش در برابر رییس جمهور ویلسون سال آخر بهتری خواهد داشت. با این وجود بوش در سال ۲۰۰۷ نسبت به سال ۲۰۰۶ که سالی مملو از بدبینی و افتضاح برای وی بود سال نسبتاً بهتری داشت. در این سال استراتژی افزایش نظامیان آمریکایی در عراق ناموفق نبود و مشخص شد که پافشاری بوش برای پایبند ماندن به تصمیمش در خصوص افزایش نیروها در عراق، به رغم اینکه گروه مطالعات عراق به رهبری بیکر - همیلتون خواستار کاهش تدریجی نظامیان آمریکا در عراق شده بودند، تصمیم بدی نبوده است.

بوش بیشتر از تمام روسای جمهوری که تاکنون بر آمریکا حکومت کرده اند گروگان تحولات خارجی بی است که کنترل کمی روی آنها دارد. تحولات فعلی در پاکستان پیش از هر چیزی یادآور بی ثباتی خاور میانه است. در چنین اوضاعی اگر

را برای آنها خواهد کشید. این در حالی است که مردم در سراسر کشور نیز روی این سوال متمرکز می شوند که چه کسانی جایگزین رییس جمهور و اطرافیان او خواهند شد. "ودرو ویلسون" بیست و هشتمین رییس جمهور آمریکا در آخرین

این تنها رییس جمهور نیست که به خاطر از دست دادن سرمایه های سیاسی اش نگران است. حتی مشاوران رییس جمهور نیز در آخرین سال ریاست جمهوری وی نگران این موضوع می شوند که بعد از او چه کسی چک حقوق بعدی شان

البته در دهه های اخیر، نامزدهای انتخاباتی مسیرهای متفاوتی را برای دور زدن این قانون به کار گرفته اند که تا سر حد امکان پول بیشتری را جمع آوری کنند. در سال ۱۳۸۳ (۲۰۰۴) هزینه انتخاباتی جرج بوش از رقم میلیون دلار فراتر رفت و انتخابات در آن سال برای مردم آمریکا میلیارد دلار هزینه دربر داشت. انتخابات ریاست جمهوری آمریکا پرخرج ترین انتخابات جهان لقب گرفته است. تا پیش از آغاز انتخابات مقدماتی در ژانویه سال ۲۰۰۸ (دی ماه سال جاری) "هیلازی کلینتون" توانسته بود بیش از ۹۰ میلیون دلار جمع آوری کند که این یک رکورد در تاریخ انتخابات آمریکا به شمار می آید. ضمن اینکه برای نخستین بار طی بیش از یک دهه، دموکرات ها توانسته اند بیش از جمهوری خواهان برای انتخابات پول جمع کنند.

به هر حال با پایان یافتن نزدیک به ۱۰ ماه رقابت های مقدماتی، روز برپایی انتخابات ریاست جمهوری آمریکا فرامی رسد. قانون اساسی آمریکا، اولین سه شنبه بعد از اولین دوشنبه ماه نوامبر هر ۴ سال را روز انتخابات ریاست جمهوری این کشور تعیین کرده است. در این روز هر فرد آمریکایی بالای ۱۸ سال حق دارد برای انتخاب رییس جمهور مورد نظر خود به پای صندوق های رای برود. البته در این روز علاوه بر رییس جمهور و معاون وی، مردم آمریکا اعضای هیات های رای دهنده یا "الکتورال کالج" را برمیگزینند تا در حقیقت این افراد، رییس جمهور را انتخاب کنند. همزمان با انتخابات ریاست جمهوری، تمامی ۴۳۵ عضو مجلس نمایندگان، یک سوم از ۱۰۰ عضو سنا و یک سوم از ۵۰ فرماندار آمریکا نیز انتخاب می شوند.

"ریچارد دینکسون" رییس جمهوری وقت آمریکا به طور غیر قانونی دستگاه شنود در دفتر مرکزی حزب دموکرات قرار دادند تا از راهبرد انتخاباتی این حزب مطلع شوند. همچنین تحقیقات قضایی ثابت کرد که چند میلیون دلار اعانات کلان در اختیار حزب جمهوری خواه قرار داده شده و به حامیان نیکسون نیز قول داده شده بود که از قراردادهای دولتی سهم زیادی به دست خواهند آورد. پس از افشای این ماجرا، نمایندگان کنگره برای جلوگیری از تکرار این رسوایی قانون "نحوه تامین هزینه های انتخاباتی احزاب و پرداخت کمک ها" را به تصویب رساندند.

قانون رقابت های انتخاباتی فدرال در سال ۱۳۵۳ (۱۹۷۴) به تصویب رسید. بر اساس این قانون، کمیسیون انتخاب فدرال با حضور نمایندگان دو حزب جمهوری خواه و دموکرات تشکیل شد که دارای عضو است. این کمیسیون مسوولیت نظارت بر هزینه های انتخاباتی را بر عهده دارد.

میزان مجاز پرداخت کمک ها به نامزدها و با احزاب در زمان حاضر برای افراد حداکثر یک هزار دلار و برای سازمان ها حداکثر پنج هزار دلار است. برای جبران این محدودیت، دولت فدرال موظف است بخشی از هزینه های انتخاباتی را تامین کند تا از این طریق وابستگی نامزدها به گروه های ذی نفوذ و افراد متنفذ و ثروتمند تا حد امکان کاهش یابد. در ازای هر پنج هزار دلار اعانه ای که هر نامزد انتخاباتی از حامیانش کسب می کند، دولت فدرال ۲۵۰ دلار به وی پرداخت می کند. به علاوه دریافت کننده کمک از سوی دولت فدرال ملزم است از یک سو هزینه های تبلیغاتی خود را به سطح معقول محدود کند و از سوی دیگر پرسشنامه هایی را تکمیل کند که در آن نحوه ی تامین درآمدها و چگونگی هزینه مشخص شود.

۲۰۰۸؛ سال شجاعت برای کاندیداهای ریاست جمهوری آمریکا

ترجم: جملیه گلکاران
منبع: اکونومیست ۲۰۰۸

استراتژی افزایش نظامیان آمریکایی در عراق همچنان موفقیت آمیز باقی بماند، بوش دلالی دارد که به خودش تبریک بگوید ولی اگر این استراتژی با شکست مواجه شود او کاخ سفید را به عنوان رییس جمهوری ورشکسته ترک خواهد کرد.

در حال حاضر بوش هیچ انتخابی به جز دنبال کردن یک برنامه تبلیغاتی معتدل در داخل آمریکا ندارد. مردی که یک بار رییس جمهور پیشین (بیل کلینتون) را به خاطر بازی کردن با توپ کوچک مسخره کرد، خود در حال حاضر در حال بازی با توپ کوچک است. بوش همچنین مصمم است که به فرار دادها و پیمان‌هایی که با کره جنوبی و کلمبیا منعقد کرده ادامه دهد اما بیشتر انرژی او صرف جلوگیری از تصویب لوایح یک‌جانبه‌گرانه تجاری در کنگره آمریکا علیه چین خواهد شد. این در حالی است که بوش در این سال به احتمال زیاد شاهد افزایش نگرانی‌ها از تهدید اقتصادی و نظامی که از سوی چین متوجه آمریکاست خواهد بود. بیشتر آمریکایی‌ها بر این باورند که برگزاری المپیک تابستانی در پکن خود مدرکی دال بر افزایش قدرت چین در جهان است. با این حال به نظر می‌رسد آخرین سال ریاست جمهوری بوش تحت تاثیر سیاست خارجی آمریکا قرار خواهد گرفت و این موضوعی غیر قابل اجتناب است. بوش در حال حاضر با جنگ‌های عراق و افغانستان یا به اصطلاح جنگ علیه تروریسم مواجه است. اکثر روسای جمهور آمریکا در سال آخر ریاست جمهوری شان تصمیم می‌گیرند از قیود داخلی شان فرار کنند، مخصوصاً اگر با یک کنگره متخاصم یا مطبوعات منتقد مواجه باشند؛ آقای بوش نیز از این مورد مستثنا نیست. بوش به منظور پیشبرد اهداف نشست آنابولیس که در ماه نوامبر برگزار شد، به اسرائیل سفر کرد. او در جریان این سفر که اولین سفرش به اسرائیل به عنوان رئیس جمهور آمریکاست از جاهای دیگری در منطقه مانند کرانه باختری، عربستان سعودی و مصر نیز دیدار کرد. او یک ماه بعد از این سفر به آفریقا خواهد رفت. بوش همچنین حضور در چندین نشست جهانی از جمله شرکت در اجلاس ناتو در رومانی در ماه آوریل تا حضور در نشست اقتصادی آسیا - اقیانوسیه در کشور پرو را در برنامه کاری خود دارد. البته باید گفت بوش از سفرهای خود هدف دیگری را نیز دنبال می‌کند. رونالد ریگان و بیل کلینتون روسای جمهوری بودند که در اتمام دوران ریاست جمهوری شان مشکلات داخلی شان را از طریق ابتکارهای بزرگ خارجی جبران کردند. برای مثال ریگان با مذاکره با میخائیل گورباچف آخرین رهبر اتحاد جماهیر شوروی و کلینتون نیز از طریق تلاش برای برقراری صلح در ایرلند و خاورمیانه ناکامی‌های داخلی خودشان را جبران کردند. با این وجود بسیار بعید به نظر می‌رسد که بوش بتواند با تقلید از چنین روندی موفقیتی برای خودش کسب کند. بوش رییس جمهوری بدنام در دنیای عرب است و فلسطینی‌ها نیز در وضعیت با ثباتی برای مذاکره کردن نیستند. بنابر این هر چه کاخ سفید کمتر بگوید که می‌خواهد در جهان بهتر درک شود برایش بهتر است. با این وجود سفر بوش به آفریقا ممکن است به طرز عجیبی موفقیت‌آمیز شود. دولت بوش ۱۵ میلیارد دلار برای مبارزه با بیماری ایدز در آفریقا هزینه کرده و ۱/۲ میلیارد دلار نیز برای جلوگیری از گسترش بیماری مالاریا صرف کرده است. این به این خاطر است که آفریقا یکی از معدود مناطقی در جهان است که اعتبار آمریکا در دوران سال‌های ریاست جمهوری بوش همچنان در آنجا بالا باقی مانده است.

اگر یک هفته برای سیاستمداران بریتانیایی مدت طولانی است، ظاهراً در آمریکا در این مدت تغییراتی زیادی اتفاق می‌افتد.

در اولین دور مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری ۲۰۰۸ آمریکا، اوپاما، کاندید دموکرات‌ها و مایک هاکی، کاندید جمهوری خواهان، تلاش‌های خود را در ایالت آیووا به یک پیروزی معنی‌دار مبدل کردند و بزرگترین بازنده بزرگ در این ایالت ظاهراً هیلاری کلینتون بود که جایگاه سوم را در میان دموکرات‌ها به دست آورد.

در اولین دور از انتخابات، در میان دموکرات‌ها، از هر ۱۰ نفر، ۴ نفر به اوپاما رای دادند. وی ۳۷/۶ درصد از رای نمایندگان دموکرات را به خود اختصاص داد و کلینتون ۲۹/۵ درصد آرا را کسب کرد. به عبارت دیگر از میان ۲۲۰ هزار رای، اوپاما با کسب ۱۷ هزار رای بیشتر، هیلاری کلینتون را پشت سر گذاشت.

در میان جمهوری خواهان نیز مایک هاکی با توسل به اعتقادات مذهبی مردم، در آیووا اکثریت آرا را به خود اختصاص داد. هاکی ۳۴ درصد از آرا، رومنی ۲۵ درصد و جان مک کین ۱۳ درصد آرای جمهوری خواهان را کسب کرد.

در رای گیری مقدماتی، اواما، این جوان سیاه پوست و جذاب که به قول سیاستمداران فرانسوی می تواند وجهه آمریکا را در دنیا اصلاح کند، در میان دموکرات ها نفر اول شد. به نظر می رسد که کاندیدا شدن اواما تنها به دلیل کسب اکثریت آرا نبوده، بلکه دیدگاه های بین المللی در مورد شخصیت وی نیز چندان بی اثر نبوده است.

پیروزی اواما در ایووا حاکی از آن است که مردم این ایالت به انجام تغییرات عمده در کشور اعتقاد دارند و به همین دلیل اواما را بر کلینتون ترجیح دادند.

هیلاری کلینتون که پول زیادی را خرج کرده و سازمان های قدرتمندی از وی حمایت می کنند و علاوه بر این اسم شناخته شده ای دارد، دست به کار شده و روانه

نیوهمشایر و کارولینای جنوبی شد.

در ۸ ژانویه، هیلاری کلینتون در نیوهمشایر در مقابل شگفتی مالیات دهندگان آمریکایی که روز سختی را برایش پیش بینی کرده بودند، صحبت از برتری تجربه کرد. در حال حاضر صحبت از قدرت، ماشین انتخاباتی کلینتون است که قاطعانه به پیش می رود. در نهایت همه منتظر انتخابات بزرگ ۵ فوریه هستند.

در حقیقت درسی که می توان از این مبارزات انتخاباتی گرفت این است که نبرد برای ورود به کاخ سفید حقیقتاً یک کار فوق العاده و بسیار پرچالش است. در حال حاضر در آمریکا روی هیچ چیزی نمی توان حساب کرد. البته دلیلش این نیست که این انتخابات از ۱۹۲۸ تاکنون، آزادترین انتخابات در آمریکا بوده، بلکه به این دلیل است که آمریکایی ها حقیقتاً نمی دانند که دنبال چه چیزی هستند یا چه می خواهند.

قطعا مردم آمریکا از بروز تغییرات در کشورشان ناامید شده اند، به ویژه با اوضاع اقتصادی کنونی و سیاست های خارجی دولت بوش در مورد عراق که نتیجه اش کشته شدن

جوانان عراقی و آمریکایی بوده است. اکثریت مردم آمریکا معتقدند که کشورشان در مسیر غلطی حرکت کرده و خواهان تغییر اوضاع هستند اما نمی دانند چه نوع تغییری را می خواهند و چه کسی می تواند بانی و مجری این تغییرات باشد.

صحبت از تلاش برای ایجاد تغییر در سیاست های آمریکا عاملی است که سبب محبوبیت اواما شده. اواما در نظر مردم شخصیتی است که می تواند حتی برای چند روز مجری ایجاد تغییرات در آمریکا شود.

عاملی که باعث شده اواما از کلینتون پیشی بگیرد، خوش بینی وی است. وی لقب "تاجر امید" را به خود داده است. اواما اظهار کرده که اگر آمریکا در باتلاق سیاست های کهنه بوش گرفتار شود، نمی توان انتظار داشت که هیچ اصلاحاتی در کشور رخ دهد.

مردم آمریکا مجذوب شخصیت اواما شده اند که قادر است با فصاحت و شیوایی کلام خود در مورد شکست در انتخابات و پیروزی صحبت کند.

سوالی که در ذهن همه نقش بسته این است که آیا ریاست جمهوری اواما می تواند عمیق ترین زخم کهنه آمریکا را مداوا کند. وی به عنوان یک سیاه پوست می تواند زهر نژادپرستی را از سیاست این کشور خارج کند.

آیا اوامو این جوان سیاه پوست که شش سال اول زندگی اش را در کشور مسلمان نشین اندونزی سپری کرده حقیقتاً می تواند وجهه بین المللی آمریکا را به راحتی تغییر دهد؟ این سوالی است که آینده پاسخ آن را خواهد داد. در حقیقت رییس جمهوری آینده آمریکا چه زن و چه مرد، کسی خواهد بود که از سیاست های بوش تبعیت نکند و اشتباه بوش در عراق را تکرار نکند.

مردم آمریکا از روی اعمال افراد قضاوت خواهند کرد نه از روی حرف. مردم نیوهمشایر معتقدند که اواما در سخنانش هیچ اشاره ای به ضرورت پایان بخشیدن به اشغال عراق نکرده است.

هیلاری کلینتون نیز باید فعالیت خود را بیشتر کند و فقط از ایجاد تغییرات صحبت نکند. نیوهمشایر مکانی است که هواداری از کلینتون در آن موج می زند. اگر در این جا شکست بخورد در انتخابات ۱۹ ژانویه در نوادا و به ویژه در انتخابات ۲۶ ژانویه در کارولینای جنوبی که نیمی از رای دهندگان سیاه پوست هستند، موقعیت هراسناکی خواهد

داشت.

عده ای از تحلیلگران معتقدند که هیلاری باید قدری شعر و شاعری را از اواما بیاموزد، همان گونه که اواما باید نثر روان را از هیلاری بیاموزد، وی باید نشان دهد که کلینتون ها آدم های دیروز نیستند.

مساله هیلاری تنها شکست از اواما نیست بلکه وی باید به یاد آمریکایی ها بیاورد که سیاستمدار قابل انعطافی است و اگر در انتخابات پیروز شود، به این دلیل است که اکثر گروه های دموکرات که متشکل از شوراهای کارگری، افراد عادی، فقرا و سالخوردهگان هستند، از وی حمایت کرده اند. البته کاندیدا شدن به معنای رییس جمهور شدن نیست.

در واقع، اکنون آخرین نظر سنجی موسسه تحقیقاتی پیو، بیانگر تغییر اولویت های آمریکایی ها در شش ماه گذشته و جایگزینی وضع اقتصاد این کشور به جای جنگ عراق در صدر فهرست خواسته های مردم است.

سی و چهار درصد از پاسخ دهندگان به نظر سنجی پیو، اقتصاد را مهمترین اولویت این کشور دانسته اند و به گفته درصد این افراد اقتصاد آمریکا در شرایط مناسبی قرار ندارد. این در حالی است که روزنامه معتبر نیویورک تایمز هم در سرمقاله روز جمعه خود از آقای مک کین به عنوان مناسب ترین فرد برای نامزدی ریاست جمهوری آمریکا از میان داوطلبان حزب جمهوری خواه نام برده و از او حمایت کرده است. سناتور مک کین خواستار کاهش دائمی مالیات ها و پایین آوردن هزینه های دولت است.

از سوی دیگر، رودی جولینائی، شهردار پیشین نیویورک، که با هدف پیروزی در ایالت پرجمعیت فلوریدا از تبلیغ در شش ایالتی که پیش از این انتخابات مقدماتی حزب جمهوری خواه در آنها برگزار شده است، صرف نظر کرده بود، مسایل اقتصادی را جایگزین شعارهای انتخاباتی پیشین خود درباره مبارزه با تروریسم و سیاست خارجی کرده است.

موقعیت جولینائی که تا پیش از برگزاری انتخابات مقدماتی حزبی به عنوان بخت اول پیروزی در فلوریدا تثبیت شده بود، به شدت به خطر افتاده است و بر اساس نظر سنجی ها، او در این ایالت برای رتبه سوم فهرست جمهوری خواهان با مایک هاگابی، دیگر داوطلب این حزب در رقابت است. جولینائی خواستار کاهش مالیات ها است و موفقیتش را در اداره اقتصاد شهر نیویورک که هفدهمین اقتصاد بزرگ جهان است، بیانگر توانایی خود در حوزه اقتصاد می داند.

به هر حال، قدر مسلم آن که در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۸ آمریکا، تمام کاندیداها به این نکته پی برده اند که باید جرات و جسارت داشته باشند. زمانی که رای دهندگان نمی دانند که دنبال چه چیزی هستند و نمی توانند تصمیم گیری کنند، کاندیداها باید این کار را برایشان انجام دهند. ۲۰۰۸ سال شجاعت و جسارت است.